

حرف «ع» از خانواده‌ی دایره‌های معکوس به شمار می‌رود. حرف «ع» از دو بخش کلی تشکیل شده است و با توجه به این که در گروه حروف ارتفاع دار قرار می‌گیرد، بخش اول یعنی سر «ع» بالای خط تعادل و بخش دوم یعنی دایره‌ی معکوس در پایین خط تعادل نوشته می‌شود.

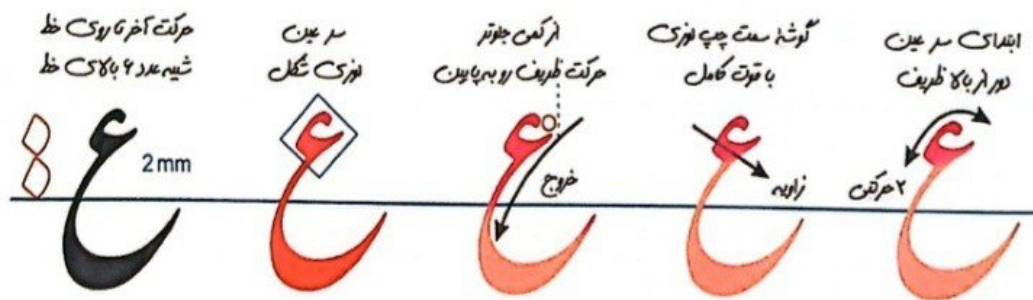
مراحل نوشتن حرف «ع»:

❏ در حرف «عین» در حالت تنها، سر «ع» به شکل عدد شش (۶) در دو حرکت اجرا می‌شود. دقت کنید که این دو حرکت در قالب یک لوزی شکل می‌گیرد. (ظریف با تقسیم ضخامت)

❏ به صورت دور از بالا به پایین که حرکت به سمت پایین، بلندتر از دور انجام می‌شود.

❏ در این حرکت شکست کوشه‌ی سمت چپ لوزی شکل می‌گیرد. (پشت سر عین با قوت)

❏ در آخرین مرحله، دست را برداشته، با فاصله‌ی نیم واحد جلوتر از حرکت اول به صورت مورب، خطی ظریف به سمت پایین رسم می‌کنیم تا با حرکت برگشتی که قوت داشت، اتصال داشته باشد. (این حرکت، نازک و با انحنای ملایم، تاروی خط تعادل ادامه می‌یابد).

بادقت به حروف و کلمات نگاه کنید و از روی آن یاد بنویسید.

ع

نخاع

شجاع

باغ

طلوع

طبع

ضلع

قطع

مزارع

15/7

به نوشتن «ع» در متون زیر دقت کنید و از روی آن مابنویسید.

ز عشق تابش خورشید، توبه وقت طلوع بیدار شو

ز عشق تابش خورشید، توبه وقت طلوع بیدار شو

بر خیزای طالع خوش وقت طلوع ماه شد

از دروغ گفتن دور باش که دروغ زن، ارچه گواهی راست دهد، پذیرند

از دروغ گفتن دور باش که دروغ زن، ارچه گواهی راست دهد، پذیرند

15/8

موقع طلوع خورشید، نورش روشک و زیبا و پر فروغ بود

موقع طلوع خورشید، نورش روشک و زیبا و پر فروغ بود

دل مابه دور رویت ز چمن فراغ دارد که چو سرو پایند است و چو لاله داغ دارد

هر چه نبود سخن یار دروغ است دروغ جز حدیث لب دلدار دروغ است دروغ

بادقت به حروف و کلمات نگاه کنید و از روی آن ها بنویسید.

ی

آری

تکراری

پیزاری

باغداری

کشاورزی

نامی

آزادی

دینداری

15/10

به نوشتن «ی» در متون زیر دقت کنید و از روی آن مابنویسید.

به من چه می آموزی، شیخ؟ تو بزرگی
به من چه می آموزی، شیخ؟ تو بزرگی

به بر مکتب رفتم، چوبی و فلکی دیدم
به بر مکتب رفتم، چوبی و فلکی دیدم

شیخ، کوزه‌ی آب خویش در کنار داشت و کوزه‌ای دیگر از کودکی گرفت.

شیخ، کوزه‌ی آب خویش در کنار داشت و کوزه‌ای دیگر از کودکی گرفت.

شیخ از کوزه‌ی خود در کوزه‌ی من آب ریخت.

شیخ از کوزه‌ی خود در کوزه‌ی من آب ریخت.

15/11

شب شفق است مناجات علی جوش چشمی عشق

خوشا آنان که الله یارشان بی به حمد و قل، هو الله کارشان بی

درس بیست و پنجم: دندانهای شاخص

همان گونه که می دانیم در اعداد بزرگ، برای بهتر و سریع تر خواندن اعداد و جلوگیری از خطایابی که در خواندن آن ها ممکن است پیش بیاید، از ممیز استفاده می کنیم. (مانند: ۱۰۰۰۰۰۰۰)

دندانهای شاخص نیز همان نقش ممیز در اعداد را ایفا می کند تا به خوانایی کلمات پُر دندان کمک کند.

قوانین بحث «دندانهای شاخص»:

☐ قانون ۱: هرگاه سه حرفِ دندان دار، پشتِ سرهم قرار بگیرند، در این صورت دندانهای حرف وسط به صورت برافراشته اجرا می گردد.

پس هرگاه: {دندان + دندان + دندان} باشد، (حرف وسطی اگر «سین» نباشد) شاخص می شود.

☐ جهت حرکت دندانهای شاخص شیب به حرف «دال» در اتصال است؛ اما کوتاه تر.

☐ ضخامت دندانهای شاخص، نسبت به دندانهای دیگر بیشتر است و گاهی با قوت کامل اجرا می شود.

☐ در اجرای دندانهای شاخص کافیت کمی نسبت به دندانهای ماقبل بالاتر برویم.

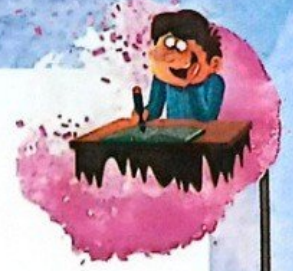
پنبه ← «ن» به عنوان حرف وسط شاخص می شود. ← پنبه

پنیر ← «ن» به عنوان حرف وسط شاخص می شود. ← پنیر

نیش ← «ی» به عنوان حرف وسط شاخص می شود. ← نیش

مثال: انبیا، تبا، آیتا، بینا، پنبه، شبنم، بیتوته، پیتزا، سینه، سینا، نیستان

بادقت به کلمات نگاه کنید و از روی آن‌ها بنویسید.

انیا

تیا

آتیا

ینا

پنبه

شبنم

بیتوته

پیتزا

سینه

سینا

نیستان

به نوشتن «دندان‌های شاخص» در متون زیر دقت کنید و از روی آن مابنویسید.

جام جهان‌نماست ضمیر نیر دوست

گوهر آبلینه داشته است سینه کنجینه کلام خداست

تا که شبنم ز نگاه خورشید همچو دری غلطان، گشت روان

پناه بلندی و پستی تویی همه نیستند، آنچه هستی تویی

رہی پیشم آور که فرجام کار تو خشنود باشی و من رستگار

چورستم بیدش، برانگیخت اسب بدو تاخت مانند آذرگش

شعر را پر رنگ کرده و یک بار دیگر در صفحه‌ی مقابل آن بنویسید.

به گیتی، به از راستی، پیشه نیست
سخن گفتن کثر ز بچاگی است
هر آن کو که گردد به گرد دروغ
همه راستی کن که از راستی
هر آن کس که با تو نگوید درست
کشاده است بر ما در راستی
مکن دوستی با دروغ‌آزمای
ز کثری بتر، هیچ اندیشه نیست
به بچارگان بر، یاید گریست
ستمکاره خوانمیش و بی فروغ
نیاید به کار اندرون، کاستی
چنان دان که او دشمن جان توست
چه کویم خیره در کاستی؟
همان نیز با مرد ناپاک رای

شاهنامه، فردوسی

